

Adoption & Samfund

Nr. 6

Medlemsblad for Adoption & Samfund
December 2007 ★ 31. årgang

Foreningstelefon: mandag kl. 20.00-22.00 65 92 00 18

Hjemmeside: www.adoption.dk

Formand:Michael Paaske, Klanghøj 47, 8670 Låsby (priv.) 6596 0521
E-mail: michael.paaske@adoption.dk (mob.) 2567 4239**1. næstformand:**Paul K. Jeppesen,
Granparken 165, 2800 Lyngby (priv.) 2729 3461
E-mail: paul.k.jeppesen@adoption.dk (arb.) 3283 0508**2. næstformand:**Inge Fabricius, Vermundsgade 32, 2100 Kbh. Ø 4453 0404
E-mail: inge.fabricius@adoption.dk (mob.) 2815 2204**Kasserer:**Ellen Larsen, Postboks 133,
3910 Kangerlussuaq, Grønland 299 84 12 33
E-mail: ellen.larsen@adoption.dk**Sekretær:**Carl Erik Agerholm, Teglvvej 4, Frifelt, 6780 Skærbæk 7475 7365
E-mail: carl.erik.agerholm@adoption.dk**Bestyrelsesmedlemmer:**Asha Wellis, Møllegade 3, 6670 Holsted, 2821 637
E-mail: asha.wellis@adoption.dkMarianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4., 1800 Frederiksberg C 3322 9553
E-mail: marianne.oestergaard@adoption.dkJørn K. Pedersen, Ulriks Allé 70 B, 6270 Tønder 7472 1111
E-mail: joern.k.pedersen@adoption.dkHans Ejnar Bonnichsen
Kildevænget 8, 6560 Sommersted 7450 4774
E-mail: hans.ejnar.bonnichsen@adoption.dk

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby 3616 8725

Kirsten Korning,
Øster Skibelundvej 36, Askov, 6600 Vejen 7536 1050**Suppleanter:****1. suppleant:**
Sidsel Babette Johansen, Tandervej 45, 8320 Mårslet 8678 2722
E-mail: sidsel.babette.johansen@adoption.dk**2. suppleant:**
Louise Svendsen, Rymarksvej 99 3. th.,
2900 Hellerup 2624 4064**3. suppleant:**
Tanja Ib, Kærnehøjvej 122, 5260 Odense S 3117 4146
E-mail: tanja.ib@adoption.dk**4. suppleant:**
Lise Taanum-Willumsen, Astrupvej 50, 5000 Odense 6591 2734
E-mail: lise.taanum-willumsen@adoption.dk**Medlemsadministration:**Helle Jespersen, Snerlevej 40, 2820 Gentofte
E-mail: medlemsadm@adoption.dk**Redaktion:**Lindevej 3, 1. sal, 4000 Roskilde 4640 9766
e-mail: bladet@adoption.dk**Redaktionsmedlemmer:**

Heidi Senderovitz, Hovgårdsparken 53, 2670 Greve 4361 2561

Bente Heltberg, Lindevej 3, 1. sal, 4000 Roskilde 4640 9766

Anne-Louise Linnemann Bech, Enighedsvej 49B,
2920 Charlottenlund 4464 4429Annette S. Christiansen, Bringekrogen 24, Jonstrup,
3500 Værløse 3316 0116Marianne Krogh Jensen, Tingskiftevej 4,
2900 Hellerup 3543 0216Tina Johansen Krogh, Borgmester
Jensens allé 22, st. th. 2100 København Ø 3879 9735Anne Marie Andresen, Raunstrupvej 6, 2720 Vanløse
Ansvarshavende for dette nr.: Marianne Krogh Jensen**Grafisk produktion:** BL Grafisk ApS, Skærbæk 7475 1500
Oplag: 4.425 stk.**Adresseændring af bladet meddeles postvæsenet og****medlemsadministrator Helle Jespersen (se ovenfor).**

Abonnement kr. 360,-. Familiemedlemskab inkl. blad kr. 400,-

Eneadoptanter og adopteret inkl. blad kr. 250,-. Giro 214 3135.

Annoncepris: Kr. 10,- pr. spaltetilimenter.

Bladet modtager altid gerne billeder. Husk at oplyse om navn, adresse,
motiv, afgiverland og tidspunkt.Artikler i bladet udtrykker forfatterens synspunkter og ikke redaktionen.
Bladet udkommer i februar, april, juni, september, oktober, december.**Deadline næste nummer: den 10.01.2008**

Forsiden:

Zakarias er 4 år og født i Etiopien

Adoption retur i Justitsministeriet

Efter sidste nummer af bladet har vi haft valg til Folketinget. Og vores timing i forbindelse med sidste blad, hvor vi bragte en række nøglepolitikeres svar på adoptionsspørgsmål, var jo rigtig dygtig (!), idet bladet udkom stort set samme dag som valget blev udskrevet!

Desværre har adoption ikke fyldt meget i debatten op til valget, trods vore forsøg på at henlede opmærksomheden herpå. Bortset fra, at den nu daværende familie- og forbrugermi- nister, Carina Christensen, udtalte sig om ligestilling mellem adoption og fertilitetsbehandling, en sammenligning, der skul- le indebære ret til også at få barn nummer to på det offentli- ges regning, vel at mærke når vi taler om fertilitetsbehandling. Sammenligningen var her, at det jo er muligt/tilladt at adopte- re mere end et barn, underforstået på det offentliges regning. Og ifølge den logik burde det offentlige også betale for forsøg nummer to i fertilitetsbehandlingssystemet.

Jeg må indrømme, at den nævnte logik forekommer svær at forstå, og jeg synes, at den illustrerer en grundlæggende mang- el på forståelse for de økonomiske omkostninger, der er for- bundet med adoption. Jeg vil på ingen måde underkende, at der også er forskellige omkostninger forbundet med fertilitets- behandling, men jeg må ærligt sige, at de ikke står i forhold til det, som vi adoptanter kommer ud for. Mange af os har jo i øvrigt været i behandlingssystemet, så den vej kender vi gan- ske udmærket.

Sammenligningen er stillet på hovedet. Det korrekte billede er jo, at hvor fertilitetsbehandling som udgangspunkt er gra- tis, er adoption særdeles bekosteligt.

Ja ja, jeg ved godt, at vi får et tilskud fra staten, men tag et blik på de økonomiske opstillinger, som såvel vi som de for- midlende organisationer stiller op, og enhver sammenligning blegner. Det er ganske enkelt voldsomt dyrere at adoptere, og det skal der selvfølgelig gøres noget ved.

Vi arbejder fortsat på en højere grad af ligestilling mellem de forskellige måder at få børn på, og det vil indebære regel- ændringer på en lang række forskellige områder, hvor økono- mi kun er en del af det.

Og nu er adoptionsområdet så tilbage, hvor det kom fra, til- bage i Justitsministeriet, efter en afstikker til det nu nedlagte Familie- og Forbrugermi- nisterium.

Vi håber på en højere grad af klarhed under det nye mi- nisterium, ikke mindst når vi beder om regelændringer, der skal forbedre vilkårene for adopterede og nuværende og kommen- de adoptanter. Det er ingen hemmelighed, at det var umådeligt svært for det nu hedengangne ministerium at få taget de aftalte initiativer samt at få koordineret de nødvendige tiltag. Jeg kan i flæng henvise til mange løfter om forbedringsinitiativer efter afholdte møder og temadage med siddende ministre!

Nu hilser vi justitsministeren velkommen som adoptionsmi- nister, og vi vil snarest mødes med ministeren for at redegø- re for vore ønsker.

For en nærmere omtale af vore kommende initiativer henvi- ses til artikler i dette blad.

Du og din familie ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

Michael Paaske, formand

Hjem til det fremmede

Julie er 25 år og har boet i Seoul, Sydkorea i snart 2 år. Hun har valgt at bo i sit moderland, men siger, at hun savner Danmark og sin familie her. Julie er oprindeligt adopteret fra Korea og er vokset op i en dansk kernefamilie i en nordsjællandsk provinsby. Nu er hendes liv i Seoul, hvor hun lever af at undervise børn i engelsk, og hvor aftenene for det meste tilbringes med hendes kæreste Ji Sung, der er it-programmør med en Master i Computer Science.

Af Tania Pressuti

Jeg kigger for 13. gang på kortet over metroen, dobbelttjekker for 117. gang navnet på den station, hvor jeg skal på, og den station hvor jeg skal af. Tæller stoppene, 5 stop er der til jeg når min destination, hvor jeg skal mødes med Julie.

Jeg er i Seoul, Sydkorea for anden gang i mit liv, og denne gang er jeg her på egen hånd. Selvom jeg har været her i nogle dage, er jeg stadig lidt beklemmt med at tage metroen. Usikkerheden på om jeg nu kører den rigtige vej, kommer af det rigtige sted mm. er stadig fuldt intakt. Seouls

Tania og Julie i Hanbok, den traditionelle koreanske klædedragt

kæmpe metrosystem, der føles som 200 gange større end Københavns, har udløst en evig strøm af tvivl og en hang til at kryds- og dobbelttjekke alt. Jeg kan udmærket se scenariet for mig: før jeg har talt til 100, er jeg faret vild og finder aldrig tilbage til hotellet igen.

Så galt går det heldigvis ikke, og på min ti dages korte ferie når jeg vidt omkring i Seoul, der også er min fødeby. Jeg får set en masse, og ikke mindst når jeg at blive fortrolig med metrosystemet og enkelte af bydelene, hvor jeg så småt begynder at føle mig hjemme. Og ikke mindst når jeg heldigvis også at møde en pige, der har en helt speciel plads i mit hjerte, og som jeg før har rejst til Korea med.

Fire dage før jeg rejser hjem, kommer Julie nemlig tilbage til Korea. Hun er flyttet hertil og bor nu på andet år i Seoul.

Fælles tur til Korea

Vi mødtes oprindeligt i 2005, på en tur der var arrangeret af en koreansk organisation for udenlandske adopterede. Vi blev dengang inviteret på en 10 dages rundtur i Korea og koreansk kultur sammen med adopterede koreanere fra hele verden. Der var belgiere, en tysker, australiere, amerikanere, en canadier, en franskmand og en svensker med. For første gang var der også handicappede adoptivbørn og deres forældre med, hvilket gjorde turen ekstra interessant, fordi vi fik lov til at deltage i flere officielle arrangementer.

Det var en 10 dages hektisk tur med et fast program hver eneste dag. Den første aften stod på koreansk undervisning og de næste dage, der fulgte, var ét stort bombardement af bl.a. koreansk madlavningskursus og traditionel musik, hvor vi blandt andet fik en håndskåret ko-

Billede fra Holt Adoption: En plejemor og en daglig leder af Holt med tre små børn

reansk fløjte af en vist nok meget berømt koreansk fløjtenist. Vi fik også prøvet at lave koreansk traditionel kampsport Taekkyung og klippeklistre koreansk papirkunst. Karaoke-kulturen skulle vi naturligvis også stifte bekendtskab med, ligesom den koreanske variant af brændevin Soju kom på bordet i samme anledning. Så der var også plads til lidt fest og uformel sjov.

Noget af den alvorligere del var besøgene på de børnehjem, vi alle sammen kom fra. Vores gruppe kom fra tre forskellige, så den dag skiltes vi og blev kørt ud til det børnehjem, der på et eller andet tidspunkt i vores liv havde været vores hjem. Julie og jeg kom fra hvert vores børnehjem, så vi så ikke hinanden den dag. Turen på Holt, hvor jeg kom til, var meget rørende, især da vi kom hen til den afdeling, hvor de passer på de små børn. Flere fra min gruppe brød grædende sammen, da de så en plejemor stå med en lille dreng på omkring 4 måneder. Vi fik alle sammen tilbudt at se vores mapper og filer, og de fleste tog imod tilbuddet. De fleste af os var dog skuffede; ingen nye oplysninger hvis nogen overhovedet, dog var der en fra min gruppe, som havde fået lokaliseret sin plejemor. Holt hjalp til med at arrangere et møde, der skulle finde sted efter turen.

Også rundt i landet

Turen var arrangeret, så vi både fik oplevet noget af Seoul og også fik set andre dele af Korea. Vi overnat-

Gammel koreansk bygning inde i bykernen af Seoul

tede derfor på et Lotte-hotel, ved én af de populære strande nær Seoul, samt kørte en dagstur op til den demilitariserede zone, der skiller Nord og Sydkorea. Hvilket var en meget speciel oplevelse. Ved broen over til Nordkorea er der sat et hegn op. Her hænger sydkoreanske familiemedlemmer hilser op til deres familiemedlemmer, der er tilbage i Nord. Samtidigt kan man ind imellem, i betalingskikkerterne, se nordkoreansk militær patruljere deres side af broen. Et af turens ubestridte højdepunkter var dog, da vi mødte den koreanske præsidentfrue til et kort eftermiddags-visit i det Blå Hus, som er præsidentfrue-paladset.

Kort sagt fik vi en komprimeret, fantastisk tur rundt i Korea og i den koreanske kultur, der gjorde de fleste af os smaskforelskede i landet.

Modigt

Efter den fantastiske tur tog vi hjem og levede videre i Danmark, med vores familie, venner og arbejde. Jeg kan huske, at Julie allerede dengang talte om, at hun gerne ville vende tilbage til Korea, men alligevel blev jeg overrasket, da jeg tre – fire måneder senere fik en mail fra hende om, at nu var hun flyttet til Seoul.

Jeg er fuld af beundring over Julies mod. Julie var den yngste af os fire piger fra Danmark, der var afsted på den tur, og jeg synes, at det var modigt af hende sådan at flytte til Korea, uden at have så meget som et fast job eller lejlighed der vente-

de på hende. Og så er Korea meget langt væk fra Danmark i alle henseender, kulturen er anderledes og så er sproget hverken nemt at forstå eller tale.

Så jeg er meget nysgerrig efter at høre, hvad Julies bevæggrunde for at bo i Korea er.

Oplevelse af en anden verden

Vi mødes i Dongdaemun-området og går ud i bydelen, hvor vi finder et lille koreansk spisested. Stedet minder mest af alt om de gamle kaffebarer, der lå i København for 30 – 40 år siden. Små halv-institutionelt udseende borde med tilhørende kedelige stole, men god mad til små priser. Vi har valgt kaffebaren grundet den høje andel af lokale gæster, hvilket nogle gange kan være en målestok for madens kvalitet. Det viser sig heldigvis at passe.

Efter middagen tager Julie mig med hjem til sin og Ji Sung's lejlighed i Gangnam, da det er lettere at gennemføre interviewet her. Gangnam er et af de dyrere kvarterer i Seoul og samtidigt et af de finansielle centrummer i millionbyen og hovedsæde for mange internationale virksomheder.

Da jeg møder Julie, er hun lige kommet tilbage til Korea fra Danmark, hvor hun har besøgt sin familie og venner. Hun er tydeligvis glad for at have været hjemme og se dem alle sammen og medgiver da også, at hun savner sin familie, venner og Danmark. Hun er dog glad for sit liv i

Korea, især for sin kæreste Ji Sung og oplevelsen af en anden verden end den danske, hun er vokset op i. "Koreanerne er meget stolte og respektfulde, de arbejder hårdt og er meget effektive, men de kan også være meget taknemmelige at arbejde med", fortæller Julie. Det er også nogle af de egenskaber, hun sætter stor pris på ved koreanerne og det koreanske samfund. Hun fortæller som eksempel, at de børn hun underviser i engelsk, er rigtig søde og meget taknemmelige for at lære, og selvom de skal arbejde hårdt med lektierne, er de glade for at være på skolen. Et andet af de nationale karaktertræk ved befolkningen, som Julie har bidt mærke i, er den koreanske effektivitet. "Koreanerne er hurtige og meget hårde og aggressive i deres effektivitet, og det skal man som dansker lige vænne sig til".

Dobbelt identitet

Noget andet af det, Julie italesætter, er en af de umærkelige ting, der følger med at have en dobbelt identitet. "Det kan godt være lidt hårdt at være fremmed herovre, måske hårdere når man er adopteret. Du ved, man har denne her dobbelte identitet (at føle sig dansk, men se koreansk ud), og jeg synes nogle gange, at jeg oplever, at mine kollegaer, der er hvide, får en anderledes, mere overbærende behandling end mig, når de laver fejl. Det er nogle gange som om, at der bliver stillet større krav til mig, fordi jeg har et koreansk udseende. Jeg forsøger at tackle det, ved at melde ærligt ud. F.eks. sige når jeg ikke kan nå tingene, og så prøver jeg at indordne mig, ved at klæde mig, så jeg ikke bliver kritiseret for mit tøjvalg. De har en lidt anden målestok end mig for, hvordan man skal se ud på arbejdet, og jeg har da godt kunnet mærke, at det har været svært at føle sig kritiseret. Alttså, hvis det stod til dem, så skulle jeg have noget helt andet tøj på på arbejde og slet ikke gå klædt så afslappet, som jeg gør. Men jeg kan godt lide at komme klædt i afslappet tøj på mit arbejde, fordi så føler jeg lidt, at jeg er i bedre øjenhøjde med mine elever. Det kan jeg godt lide, at mine elever kan se: at jeg bare er en ganske normal dame eller pige. Jeg behøver ikke klæde mig sådan fancy-fancy på."

Ligner - ligner ikke

Hun afbryder sig selv, kigger på mig

og spørger: ”Synes du heller ikke, at du ligner dem, når du går på gaden?”. Vi begynder begge to at grine. ”Nej, helt sikkert ikke”, svarer jeg i overensstemmelse med sandheden; ”Jeg føler seriøst ikke, at jeg ligner dem, men det gør vi, gør vi ikke?” forsætter jeg. Julie sidder også og smager på ordene: ”Jeg føler, jeg ser så uordentlig ud, sammenlignet med dem”, siger hun så. Jeg nikker, jeg har det på samme måde: ”Jeg føler ofte, at jeg er sådan en stor klodset cirkuselefant i forhold til dem” – dem er de unge koreanske piger, som vi begge har gået og spejlet os i, i håbet om at genkende noget af dem i os selv.

Når sandheden skal frem, var der faktisk flere tidspunkter i Korea, hvor jeg ønskede, at jeg var hvid. Noget som jeg ikke har tænkt på, siden jeg var teenager med ”welt-angst”, bumser og en latent usikkerhed, der bundede i mine asiatiske rødder. Alle de gange hvor jeg ikke kunne kommunikere med koreanerne og følte mig misforstået eller dårligt behandlet, fordi jeg ikke kunne sproget, fik mig til at ønske, at jeg så lige så dansk ud, som jeg føler mig. Fordi så ville koreanerne da kunne forstå, at det ikke var med vilje, at jeg ikke kunne sproget.

Julie taler koreansk til husbehov, så hun kan sagtens klare sig i hverdagen i Seoul. Hun betror mig dog, at der ud over sprogets sværhedsgrad er en anden grund til, at hun ikke har lært flydende koreansk. ”Det bliver lidt en ting for mig, en måde at gøre lidt modstand på, tror jeg, så jeg nærmest bliver lidt stædig og holder fast i, at det er ok, at jeg taler engelsk”. Det koreanske udseende udløser selvfølgelig også en forventning om, at man taler og forstår koreansk. Jeg lover mig selv, at hvis jeg reelt får mulighed for det, så vil jeg gerne lære koreansk.

Slippe væk

Julie fortæller, at en del af grunden til, at hun valgte at tage med til Korea på vores fælles tur, var at hun følte, ”at det var tid til at tage afsted”. ”Nu hvor jeg ikke havde nogen børn eller kæreste og ikke rigtig havde slået mig ned endnu, syntes jeg, det var et godt tidspunkt.” Julie havde en del kendskab til Korea igennem Ko-reaklubben og DanAdopt, og det var også herigennem, at hun fik kendskab til den tur, hvor vi mødte hin-

anden. Efter turen fik hun mod på at tage af sted til Korea igen. Det var lidt en blanding af at slippe væk fra Danmark og så den underlige følelse af ikke rigtig at vide, hvad hun skulle svare, når folk spurgte om hendes koreanske rødder.

På den fælles tur opdagede Julie nemlig, at hun gerne ville vide meget mere om Korea. Samtidig følte hun, at presset for at vælge uddannelse herhjemme var for stort og valgte derfor at slå to fluer med et smæk. Hun besluttede sig for at tage til Korea i december 2005 og dér finde ud af, hvad hun havde lyst til at lave.

Kæreste og familie

Julies første tid i Korea var lidt turbulent. Efter tre dage, hvor hun boede på et budgethotel (Lovemotel), flyttede hun ind hos en koreansk pige, der er født og opvokset i USA (en ”kyobo” – Kyoboer er koreanere, der er opvokset i udlandet, fordi deres forældre har været udstationerede). Her boede hun det første halve år, indtil hun flyttede sammen med sin koreanske kæreste Ji Sung, som hun mødte i starten af 2007.

Julie og hendes kæreste Ji Sung

Julie og Ji Sung mødtes på en bar, hvor Ji Sung var sammen med nogle venner. Julie var taget alene på bar, for at give sin roommate lidt tid alene med en kæreste, der kom på besøg i lejligheden. Julie og Ji Sung faldt i snak sammen og har siden været uadskillelige.

”Vi griner rigtig meget sammen og har det faktisk rigtig godt. Det er klart, at sproget godt kan volde problemer nogle gange, men jeg synes egentlig, at vi klarer det meget godt.”

Julies forældre har hele tiden støttet hende, og i påsken 2006 var hendes forældre og hendes bror (der også er adopteret fra Korea) i Korea for at besøge hende. ”Jeg ville seriøst ikke være her, hvis det ikke var

dem”, siger Julie om sine forældre og fortsætter: ”De har virkelig støttet mig og er så stolte af mig. De har virkelig hjulpet mig på alle mulige måder. Det har været så fedt”. Besøget af familien i påsken har yderligere forstærket denne støtte, da hendes forældre nu også har et bedre billede af, hvordan Julies liv og hverdag ser ud i Seoul. ”Det var så dejligt, at de kom her. De kom selvfølgelig også for at se landet, men de kom jo mest af alt for at se mig og se hvordan jeg havde det.”

Forskelsbehandling

Julie har siden sin ankomst til Korea haft tre forskellige jobs: et rekrutteringsjob og to jobs som engelsklærer for børn. Rekrutteringsjobbet blev dog for kedeligt for Julie, som sagde op for at starte som engelsklærer i en børnehaveklasse. Her var hun i seks måneder, indtil hun holdt op, fordi lederen forskelsbehandlede hende på grund af hendes koreanske baggrund. ”Det var ret grelt; hun ville have, at jeg skulle arbejde meget mere end de andre engelsklærere og til en mindre løn, bare fordi jeg var adopteret. Det var lidt som om, hun forventede af mig, at jeg ville finde mig i det, fordi jeg er adopteret.” Julies nuværende job er på en skole, hvor hun underviser børn. Det sidste falder meget godt i tråd med de tanker hun gjorde sig, da hun tog af sted fra Danmark. Der gik overvejelserne på at søge ind på pædagogstudiet og arbejde i børnehave.

Fremtidsplaner

Om fremtiden siger Julie, at hun ikke ved, om hun har tænkt sig at blive boende i Korea. ”Jeg tror det ikke, men altså, man ved jo aldrig. Altså, jeg kan rigtig godt lide at være her, men jeg tror ikke, at jeg skal bo her og have børn. Ji Sung og jeg har også talt om at flytte et andet sted hen på et tidspunkt, men det kommer også an på arbejde og alt sådan noget. Lige nu synes jeg bare, at det er rart at opleve noget andet end det danske.”

Jeg overvejer for mig selv igen, hvordan jeg selv ville have det med at bosætte mig i Korea og når frem til, at jeg nok vil have det på samme måde som Julie. At det ville være fint at gøre for en periode, men nok ikke for altid. Der er Korea trods alt for fremmed. □

Forladthedstraume og SE-metoden

**Kan adopterede børns traumer behandles på en nænsom måde? Ja!!
Læs om hvordan 3-årige Anna fik hjælp til at bearbejde sit forladtheds-traume via SE-metoden (somatic experiencing).**

Af Tina Krogh

Jeg tog til Gundsømagle en smuk solskinsdag, for at tale med cand.pæd. psyk. Tove Mejdahl om SE-metoden, som jeg havde hørt kunne behandle traumer og chok. Jeg havde læst bogen "Væk tigeren" af Peter Levine og syntes, at metoden lød spændende og glædede mig til at møde Tove Mejdahl, som er en af de første, der i 2003 blev uddannet som SE-udøver i Danmark. Jeg glædede mig til at høre mere konkret om metoden - og ikke mindst om den ville være velegnet til at hjælpe adopterede børn med deres traumer.

"Somatic Experiencing"

SE-metoden står for Somatic Experiencing eller somatisk oplevelse, det vil sige kroppens oplevelse. Hvis jeg med få ord skal beskrive denne metode, så er et af SE-metodens slogans, at "traumet ikke sidder i oplevelsen, men i nervesystemet". Traumer sætter sig ifølge denne metode i kroppen.

SE-metoden er en krops-baseret terapi til behandling af traumer og chok, der er udviklet gennem de seneste 30 år af den amerikanske psykolog og biolog Peter Levine. Metoden er beskrevet i bogen "Væk tigeren". Peter Levine har hentet stor inspiration til sin terapi ved at studere, hvordan dyr undgår at blive traumatiseret af livstruende oplevelser - f.eks. en antilopes flugt fra en sulten løve!

Generelt traumatiseres dyr ikke, selvom de udsættes for livstruende oplevelser. Hvordan dette undgås,

og hvorfor de fleste mennesker i løbet af deres liv bliver traumatiseret af den ene eller anden grund, det er nogle af de spørgsmål, Peter Levine har forsøgt at svare på.

Flugt, kamp eller fastfrysning

Når dyr udsættes for livsfare, vil de instinktivt reagere enten ved flugt, kamp eller fastfrysning (når et byttedyr f.eks. "spiller død", kan det være, at rovdyret vil lade det ligge, og dermed overleve). Mennesker har det samme instinktive beredskab som dyrene, men hvor dyrene kan ryste den overvældende overlevelsesenergi af sig, når faren er ovre, er det vanskeligere for mennesker at tillade kroppen at aflade den overlevelsesenergi, der bygger sig op, når man er i en potentielt livstruende situation.

Peter Levine mener, at årsagen til, at traumer opstår, er når vi instinktivt lægger os "døde" eller fastfryses i en faretruende situation, i stedet for at flygte eller kæmpe.

Tidlig traumatisering

Når et spædbarn f.eks. forlades af sine forældre, som mange adopterede børn har oplevet, er barnet af naturlige grunde hverken i stand til at flygte eller kæmpe; i stedet reagerer barnet instinktivt ved at lægge sig følelsesmæssigt "død" for at overleve psykisk her og nu. Denne fastfrysning eller stivnereaktion er ikke et bevidst "valg" fra barnets side: ifølge Levine kan vi ikke selv vælge vores overlevelsesreaktion, det foregår instinktivt - uden om vores tænkelige del af hjernen. Og når det drejer sig om tidlige traumer, som de fleste adoptivbørn må formodes at have, vil specielt fryse/stivne-reaktionen ofte være det instinktive "førstevalg" i faretruende situationer, fordi traumatiseringen skete, før det lille barn kunne kæmpe eller flygte. Hvis et barn er tidligt traumatiseret, skal det altså have koblet en kamp- eller flugtreaktion på sin traumatiske historie, før der kan ske en heling. Nedenstå-

Tove Mejdahl

ende solstrålehistorie beskriver hvordan et barn, der er tidlig traumatiseret, får hjælp til dette.

En solstrålehistorie

For at anskueliggøre SE-metoden for mig, fortæller Tove Mejdahl en solstrålehistorie fra det virkelige liv. Historien handler om en lille pige på 3 år, som jeg kalder Anna, der er adopteret fra Etiopien, og som har været i holdingterapi hos Bent Claësson i et år. Efter et ellers vellykket år i holdingterapi er Anna imidlertid stadig bange for at falde i søvn om aftenen, og hun har svært ved at fungere sammen med de andre børn i dagplejen. I et forsøg på at komme dette problem til livs besluttede Annas forældre og Bent Claësson (holdingterapeut), at de ville forsøge at udbygge terapien med SE-metoden. Tove Mejdahl blev kontaktet, og hun var med på ideen. Tove Mejdahl var derfor med de næste to gange, Anna var ude hos holdingterapeuten, hvor forløbet blev optaget på video. Tove Mejdahl viste mig videoen, for at jeg kunne se et helt konkret eksempel på, hvordan SE-metoden blev anvendt:

I Annas officielle papirer stod der, at Anna var blevet fundet under et træ, tæt på en vej; her havde hendes biologiske forældre forladt hende som ganske spæd. En historie, familien havde arbejdet med under holdingterapien. Tove Mejdahl besluttede, at hun ville tage fat i den oplevelse og gennemgå den i detaljer med Anna, så hun kunne afslutte hendes forladtheds-traume.

Annas forladthedstraume bearbejdes

Den måde, Annas traume blev "bearbejdet" på, var via leg. Anna blev spurgt, om hun ville være med til at lege en leg, og det ville hun gerne. Hun skulle lege, at hun var en lille baby, og at hun nu lå under et træ og sov, så skulle hun vågne op og løbe hen til sin mor. Anna behøvede ikke længere at blive liggende passivt, ude af stand til at gøre andet end at være rædselsslagen og fastfrosset i angst.

Anna var med på ideen og lagde sig straks ned på ryggen under stuebirken, som en lille baby i "frøstilling". Så sagde Tove, at hun skulle vågne op og løbe hen til sin mor, som nu kunne repræsentere trygheden og sikkerheden. I de næste ti minutter gentog Anna legen mange gange, og det var utroligt at observere (på videoen), hvordan legen ændrede sig lige så stille undervejs. Efter at Anna havde gentaget legen et par gange, lå hun ikke længere som en helt lille baby under stuebirken, men kropsligt som et større barn, med strakte ben i stedet for spædbarnets frøarme og -ben (ud til siden). Og Anna blev efterhånden så tryk ved legen, at hun ikke længere valgte den hurtigste og lige vej hen til moderen favn, men snurrede undervejs en tur rundt om sig selv, og senere igen løb hun en decideret omvej, inden hun løb hen til sin mors sikre favn. Efter at have gentaget legen rigtig mange gange var det tydeligt at se, at Anna syntes, at hun havde fået nok, legen var slut, og hun virkede lykkelig og lettet, ja nærmest helt ør og høj af glæde.

Ny afslutning på Annas historie

Det var meget smukt og bevægende at se Anna bearbejde sit traume på videoen. Da Anna som spæd blev forladt sovende under træet, vågnede hun skrækslagen op og oplevede, at hun intet kunne gøre ved sin "livstru-

ende situation". Hun kunne hverken flygte eller kæmpe sig ud af sin forladtheds-situation. Hun var helt og totalt prisgivet omgivelsernes nåde. Da oplevelsen blev gentaget i terapien, men nu som 3-årig og nu med en bunke ressourcer i baghånden ("løbeben", moderen og Tove Mejdahl), kunne hun koble en meget vigtig pointe på sin traumatiske oplevelse – hun kunne nu flygte hen til en sikker favn, hun kunne handle og redde sig selv. Der kom en ny og vigtig afslutning på hendes historie/traume, en afslutning hun kunne leve med.

Heling af Annas traume

Tove Mejdahl fortæller afslutningsvis, at Annas problemer med at falde i søvn om aftenen forsvandt, og at hun også fik det meget bedre i sin dagpleje.

Denne oplevelse illustrerer meget fint, at da Anna får koblet flugt-mekanismen på sin historie, så heles hendes "fastfrysningstraume". Det er fantastisk, smukt og en smule ufor-

ståeligt, at vi hver især rummer evnen til at hele traumer, hvis vi vel at mærke får lov til at færdiggøre flugten eller kampen med lidt hjælp, som Anna fik.

Som mor til to piger, der også er adopteret, kunne jeg ikke lade være med at tænke, at mange af vores børn formentlig har lignende eller andre traumatiske oplevelser i bagagen, som de kunne have gavn af at få bearbejdet på denne nænsomme måde.

Litteratur:

Levine, Peter: *Væk tigreren, helbredelse af traumer*, Borgen, Kbh. 2006 (1997)

Seisbæk, Tine: *Gør som dyrene*, in: Socialpædagogernes Fagblad, nov. 2006

SE-Foreningen har desuden en hjemmeside, hvor man kan læse mere om metoden og se en liste over uddannede SE-behandlere:

www.seforeningen.dk. □

Det er skønt at lege i gruset. Alma-Rose er 19 måneder og er født i Etiopien.

Billedet illustrerer ikke artiklen

Og hvor har du så hjemme?

Anne Tyler: "Og hvor har du så hjemme?"

Gyldendal, 2007

ISBN 978-87-0204731-8

Vejl. pris 275 kr.

Af Bente Heltberg

"Og hvor har du så hjemme?" er en historie om venskabet mellem to meget forskellige familier, der bindes sammen i Baltimore lufthavn, da de modtager deres døtre. Adoption er rammen om fortællingen op gennem pigernes første barndomsår, men bogen handler lige så meget om det at høre til og om det at være fremmed, om at blive forældre og om familieliv. Familierne væves ind i hinanden med udgangspunkt i adoptionens fællesskab – både forældrenes fællesskab og børnenes, der skabes og dyrkes af forældrene gennem fælles fester på ankomstdagen – 'I har noget meget særligt sammen'.

Familien Blitsy og Brad Dickinson-Donaldson (den ene adoptivfamilie) er prototypen på (fordommen om) en ærkeamerikansk middelklassefamilie. De har hang til fester ved enhver lejlighed - BBQ, ankomstdagsfest, rive-blade-sammen-fest, pottetræningsfest, suttifest. Familien omfatter onkler, tanter, fætre, kusiner og bedsteforældre, hvor især Blitsys far, Dave, spiller en rolle i bogen.

Sami og Ziba Yazdan (den anden adoptivfamilie) er iransk amerikane-re, der har boet i USA i to generatio-ner. Hvor Zibas familie bor længere væk og udmærker sig ved ubetænk-somme bemærkninger – 'i L.A. har vi plastikkirurger, der kan gøre kine-serøjne lige så pæne som vesterlæn-dinges' - spiller Samis mor Maryam en anden mere central rolle for både Sami, Ziba og datteren Susan. Sami og Ziba er moderne mennesker, og Ziba arbejder tre dage om ugen, mens Maryam passer Susan.

Bitsy Donaldson er meget bevidst om det ansvar, som forælderrollen indebærer, og søger at udfylde det på bedste vis. Datteren Jin-Ho skal selv-følgelig beholde sit koreanske navn og sin frisure og skal ikke amerikani-seres med f.eks. en hestehale. Det første år går Blitsy kun i sort og hvidt for 'små børn kan ikke skelne far-ver', og babysitteren har attest på, at hun kan give et barn hjertemas-sage. Grænsende til det nævenyttige er Blitsy trods sin 'jeg-er-mere-økolo-gisk-end-dig'-attitude også et meget varmt, givende og tolerant menne-ske. Tolerancen giver sig også ud-tryk i stor begejstring for den iranske mad i Yazdans hjem – en begejstring Maryam irriteres over: 'hvorfor skal vi arrangere disse etniske demon-strationer – de kan gå til foredrag eller læse National Geographic'.

Med sine manicurede, mørkerø-de negle, hennafarvede hår og to-farvede læbestift er Ziba en modsæt-

ning til Bitsy, og de to bli-ver konstant udfordret af hinanden. Zi-bas usikker-hed bliver næ-ret af Blitsys spørgsmål og skarpe hold-ninger, som da Susan kommer i børnehav som 2,5-årig til Blitsys store overraskelse: 'Hvordan kan

du dog forlade dit barn?' På den an-den side gør Sami og til dels Ziba nar af Bitsys hessian-kjoler og fikse ud-tryksformer, og af det så amerikanske i at lægge mere vægt på deres dat-ters ankomstdag til 'det forjættede land' end på hendes fødselsdag.

Gennem bogen udvikler familier-ne og deres venskab sig. Bitsys mor dør, og det skaber grobund for en spirende kærlighed mellem Bitsys far, Dave, og Samis mor, Maryam, som er den centrale historie i bo-gens andel del. De voksne børn er selvfølgelig optaget af forbindelsen, og der er mange fine skildringer af sårbarheden – som da Ziba spørger Sami: 'Har hun sagt noget til dig?', da Maryam dukker op med Dave til en iransk nytårsfest, og senere over-vejelser over hvorfor de ikke siger 'noget'. Dave er en udadventt mand med virketrang, mens Maryam er tilbageholdende, selvtilstrækkelig og ofte virker arrogant på sine omgivel-ser. Mens hun har sværere ved at føl-ge sine følelser, er han ikke i tvivl om hvor det skal bære hen, hvilket fører til den største misforståelse.

Maryam rejste til USA som purung og føler sig ikke helt som amerikane-r. Hun er fyldt af følelser af ikke at passe ind, ikke at høre til og sav-ner punktvis Iran. Efter 39 år i USA bliver hun stadig mødt med spørgs-målet 'Hvor kommer du fra?' – 'Fra Baltimore!'. Dave og Maryam har mange diskussioner, der udspringer af følelsen af fremmedhed, forskel-lige kulturer og værdier, men som Maryam tænker en sen natte-time, er det egentlige kulturmøde ikke det mellem de to køn?

Bogens fokus er på familier, kul-turforskelle og den (skjulte) racis-me/diskrimination - adoption er måske nok den røde tråd, men ikke central for historien. Det er en varm, god og underholdende fortælling og en rigtig feel-good roman, der dog lige får alt hvad den kan trække i bo-gens sidste sider. □

Tre brødre i rutchebanen: Jonas på 4,5 år, Silas på 3 og Nathanael på knap 2, alle født i Etiopien. Billedet illustrerer ikke artiklen

Landsgeneralforsamling

2007

Adoptionspris og café-debat på Adoption & Samfunds årlige generalforsamling

Af Kirsten Korning

Scandic Hotel Odense dannede den 3. november rammen om vores årlige generalforsamling. Allerede en god halv time før generalforsamlingen tog sin begyndelse, summede både sal og foyer af snak. Der blev hilst på både gamle og nye venner og udvekslet historier om vores børn og gøren og laden, siden vi sidst sås.

På slaget 13:00 tog formand Michael Páske ordet, bød velkommen og foreslog Henning Moritzen som dirigent. Det var der ingen indvendinger imod, Henning har efterhånden prøvet det nogle gange og tog imod valget, og generalforsamlingen kunne således fortsætte efter planen med valg af stemmetællere og godkendelse af dagsorden.

Formandsberetningen var i år allerede kendt fra sidste nummer af Adoption & Samfund, hvilket gav lidt mere tid og meget bedre muligheder for at kommentere og spørge ind til de forskellige punkter, hvilket da også blev udnyttet.

Dernæst blev regnskabet fremlagt og – efter enkelte spørgsmål og kommentarer – også godkendt, før man kunne gå videre til indkomne forslag.

Oplægget til ny kontingentsstruktur gav anledning til mange kommentarer og diskussion frem og tilbage, både om hvorvidt det er fair, at en eneadoptant eller en voksen adopteret skal betale det samme som en familie og hvordan det kan administreres, hvis kun en enkelt person i en familie ønsker at være medlem. En diskussion, som tidligere har været oppe at vende, og som endte med at blive sendt til afstemning. For en fæl-

les kontingentsats stemte 21, for en differentieret kontingentsats stemte 15 delegerede, så fra 1. juli 2008 betaler alle medlemmer det samme beløb i kontingent, nemlig kr. 375,00.

Adoptionsprisen

Efter afstemningen om kontingentet blev generalforsamlingen afbrudt af et helt nyt tiltag i Adoption & Samfund.

For første gang nogensinde skulle den nyindstiftede Adoptionspris uddeles. Der har været adskillige bud på meget kvalificerede prismodtagere, men – som Michael Páske sagde i sin tale – prisen gik til én, der i særlig grad har bevæget sig ind på endnu ubetrådt jord og som har udført et stort stykke arbejde, der har været til gavn for mange adoptivbørn og deres forældre.

Michael Paaske overrækker Adoptionsprisen 2007 til læge Grethe Teilmann

Læge Grete Teilmann har med sit forskningsprojekt om adoptivpigens pubertet taget et stort skridt i retning af at forbedre forskning i adopteredes specielle forhold.

Hun forsvarede i sommer sin Ph.d. om pubertetsudviklingen hos internationalt adopterede piger, og modtog bl.a. derfor den første Adoptionspris, et smukt kunstværk af en kunstner fra ét af de lande, der afgiver børn til adoption til Danmark. I 2007 bestod prisen af et maleri af den sydafrikanske billedkunstner Doris Bloom.

I sin takketale udtrykte Grete Teilmann glæde og begejstring for det

forskningsområde, som hun for første gang for 2 år siden begav sig ind på, selvom hun ikke er i tvivl om, at mere forskning inden for adoption og adoptivfamilier stadig er helt nødvendig. Grete Teilmanns forsigtige vision for fremtiden – som hun selv udtrykte det – er, at der oprettes ét eller flere videnscentre om adoption i Danmark.

Cafédebat om arbejdsprogram

Herefter var det tid til endnu et nyt tiltag, nemlig arbejdsplanen for det kommende år. Den blev denne gang serveret på en noget mere forfriskende og aktiv måde end hidtil.

På tavler rundt omkring i lokalet var

Ved hjælp af tavler blev alle inddraget i debatten om, hvordan foreningen skal arbejde i det kommende år

der skrevet forslag til temaer, som Adoption & Samfund skal arbejde med det kommende år. På denne måde blev alle inddraget i debatten om, hvad det er foreningen skal lægge vægt på, og der var både aktivitet og livlig debat ved de forskellige tavler.

Størst var interessen for PAS, Rådgivning og Landsmødet, men også ved tavlerne om samarbejdet imellem LF, interessegrupperne og HB og ved tavlen med nye emner, som LF gerne ser HB arbejde med, var velbesøgte – og da café-debatten blev fløjtet af, var der fem helt udfyldte flipovers med gode ideer til hvordan vi som forening skal arbejde det næste år.

Og endelig kom det af mange ventede indlæg fra Adoption & Samfunds Ungdomsforening, som blev skudt i gang ved sidste generalforsamling og helt officielt blev stiftet i sommer. Jeppe Pedersen, Nicolaj Heide Olsen og Nanna Pedersen, der er primus motorer i A&S-U, fremlagde hvad de har foretaget sig det sidste år, og hvordan A&S-U kommer til at se ud fremover. Og det er ikke planer, det skorter på. Der arbejdes bl.a. på lokale og regionale aktiviteter, minimum fire årlige landsdækkende arrangementer og en ungdomsrådgivning.

Fra de unge var det atter tilbage til

Jeppe Pedersen, Nicolaj Heide Olsen og Nanna Pedersen sammen med Kirsten Korning fra HB

ét af de lidt tungere, men ikke desto mindre vigtige punkter, nemlig budgettet og derefter valg til hovedbestyrelsen.

Der var seks personer på valg. Alle seks eksisterende medlemmer ønskede genvalg og med endnu fire opstillede kandidater blev der regulært noget at vælge imellem.

Derefter blev der valgt revisor og revisorsuppleant for det kommende år, før slaget var frit under punktet eventuelt.

Der blev spurgt til den nye web-løsning, til bordopstillingen ved generalforsamlingen, som de unge mente virkede distancerende, og sagsbehandlingstiderne i det nye godkendelsessystem fik en velfortjent tur i vridemaskinen.

Som Paul Jeppesen måtte indrømme, så er det ikke den store glæde, der driver værket, når man gang efter gang må lægge længere og længere ventetider ind på hjemmesiden, men den er i hvert fald et godt, opdateret sted at finde samme. Også ventetiderne på fase 2-kurser var oppe at vende med forslag om evt. større egenbetaling, hvilket dog, ifølge Michael Páske, ikke er muligt på grund

af skattestoppet, men lad os nu se om sidstnævnte holder efter den 13. november.

Endelig blev der udtrykt utilfredshed med håndteringen af de kommende lokalforeningssammenlægninger. I Viborg havde man, for at kunne gennemføre generalforsamlingerne, måttet sortere medlemslisterne manuelt for at få inviteret og indkaldt de rigtige mennesker – det samme, kan undertegnede oplyse, var tilfældet i Ribe/Vejle LF.

Michael Páske medgav – trods Jørn Pedersens forklaring om, at det havde vist sig at være noget mere besværligt end først antaget – at man fra HB måske ikke havde haft helt den fokus på medlemsorteringen, der var nødvendig og beklagede meget, at lokalforeningerne havde siddet tilbage med sorteringsarbejdet.

Ved 17-tiden, da aftenmørket så småt var ved at sænke sig over Odense, afsluttedes mødet og man kunne, efter en hyggesludder med andre deltagere, tage hjem efter endnu en spændende generalforsamling. □

Foreningens mål og politik for det kommende år

Af Michael Paaske, formand

Efter en veloverstået landsgeneralforsamling tegner der sig et billede af foreningens prioriterede indsatsområder. Vort mål i henhold til vedtægterne er ganske klart, vi arbejder for at forbedre vilkårene for nuværende og kommende adoptanter og adopterede.

Denne målsætning giver i virkeligheden vide rammer for, hvordan vi i Hovedbestyrelsen og lokalforeninger samt interessegrupper omsætter dette til praktisk arbejde, og hvert års generalforsamling godkender det arbejde, der er lagt for dagen i det forgangne år, samt udstikker retningspile for det kommende år, mere herom i det følgende. Afslutningsvist er ind-

sat nogle hovedtræk fra cafe-debatten ved generalforsamlingen.

Struktur og web

De sidste generelle og praktiske opgaver i forbindelse med lokalforeningernes overgang til en ny struktur skal færdiggøres. Herudover arbejdes med den nye web-løsning, som dels skal forbedre vor kommunikation, dels lette overblikket.

Regler

I takt med at ventetiden bliver længere, øges behovet for revision af godkendelsesreglerne, herunder især re-godkendelser. Flere og flere forventes fremover at komme i klemme, og for enkelte ansøgere kan det desværre frygtes, at

adoption ikke når at blive relevant på grund af ansøgernes alder. I sidste nummer af vort blad havde vi en ”politiker-runde”, hvor vigtige spørgsmål blev stillet til politikerne; det er meget interessant læsning, og det giver jo, indtil vi kender regeringens program, mulighed for at prioritere vore indsatsområder i den kommende tid.

Sager i medierne

Som de fleste sikkert har bemærket, er adoption ”godt stof”, og der er sågar mennesker, der leder efter de såkaldt gode historier, måske endda skandaler. Vi så (igen) i år, hvordan sådanne sager kan få enorm betydning for formidlingsarbejdet. Det er derfor af allerstørste betydning, at der ikke kan

rejses tvivl ved den etiske og moralske måde, vore formidlende organisationer arbejder på. Hertil kommer, at man naturligvis skal overholde de pågældende landes love i arbejdet med at finde et "match" mellem ansøgere og forældreløse børn.

Efter de mediasager, der har været, rejser spørgsmålet sig, om tilsynet med formidlingsystemet er godt nok. Og hvor kan man gå hen med en klage? Dette er emner som HB også vil beskæftige sig med i den kommende periode. Vort fokus vil især være på gennemsigtigheden for de mange ansøgere, der vælger adoption som en mulighed for at blive forældre. Det gælder på det økonomiske område, men også på udviklingen i ventetider etc.

Tvangsadoptioner og åbne adoptioner

Store emner, der fortjener en dybere drøftelse; måske vil det være relevant på et senere tidspunkt at bruge en dag eller to på at drøfte foreningens holdninger hertil.

Racisme

Racisme, diskrimination, forskelsbehandling – alle overskrifter der berører adopterede og adoptanter dybt. Vi er ikke så naive at tro at dette forsvinder, men vi tror, at vi kan gøre meget mere for at minimere udstrækningen heraf.

Til en begyndelse kan man fjerne de steder, man i lovgivningen mere eller mindre åbenlyst diskriminerer adopterede og adoptanter i forhold til andre. Disse emner er kendte for politikerne og ministeren, og vi vil selvfølgelig fortsat arbejde for en forbedring.

Åbenhed

De af jer, der har læst referatet fra årets generalforsamling/var deltagere i samme, vil vide, at der i programmet var indlagt en nyskabelse, nemlig cafe-debat. Ideen var, at deltagerne kunne cirkulere rundt og deltage i forskellige debatfora, hvor meninger og gode ideer kunne udveksles. Et af disse fora havde overskriften "Kommunikation mellem LF'er og HB".

Et af de mange emner, der var enighed om, var, at kommunikationen mellem HB og LF kan forbedres og måske gøres mere smidig. På det efterfølgende HB-møde blev emnerne for cafe-debatten samlet og diskuteret

internt i HB. I et forsøg på at imødekomme de forskellige ønsker fra deltagerne blev det besluttet, at der fremover skal være en kontaktperson for alle lokalforeningerne.

Generelt betyder det, at vi fremover løbende vil kontakte lokalforeningerne, telefonisk eller pr. e-mail, for at høre, om alt er vel, og om der er noget, vi i HB kan gøre for at hjælpe. Lokalforeningerne er naturligvis også velkomne til at kontakte HB's kontaktperson, hvis der er problemer eller emner, I ønsker skal behandles.

Funktionen som kontaktperson er meget åben og bliver forhåbentlig udviklet med jeres råd og forslag, men der ligger dog den begrænsning, at den fysiske kontakt mellem lokalforeningerne og HB primært vil blive foretaget af regionudvalgsformændene. Hvis der viser sig et behov, ændrer vi blot mandatet.

Dette betyder ikke, at I ikke kan kontakte HB-medlemmer på normal vis. Dette er et velment forsøg på at styrke kommunikationen mellem LF og HB, så hvis der er forslag, så send dem endelig.

Professionelt sekretariat

I forbindelse med strukturarbejdet blev

behovet for en decideret bemandet sekretariatsfunktion også berørt. Det er HB's opfattelse, at tiden nu er ved at være moden til, at et sådant sekretariat oprettes. Arbejdet hermed er prioriteret til at skulle gennemføres inden næste generalforsamling.

De unge

Vi er meget glade for og stolte over, at vores unge adopterede har fået gang i en decideret forening under A&S. Der har været afholdt stiftende stormøde, og de unge har masser af gode ideer til den videre udvikling. Vi støtter med stor glæde deres entusiasme og ser frem til at mærke meget mere til, hvordan vore unge adopterede kan danne deres egne netværk etc.

Hovedpunkter fra café-debatten:

1. Hvordan kan lokalforeningens rådgivere inddrages som en del af den centrale rådgivning?

- LF-rådgivere og de centrale rådgivere sidder med en stor viden, som gerne skulle kunne udnyttes af alle
- LF-rådgivere får ikke de samme tilbud som centrale rådgivere, er der brug for det?
- Hvordan kan der samarbejdes mellem centrale og lokale rådgivere?

Rebecca er 5 år (født i Colombia) og Christian er 9 måneder (født i Bolivia).

Billedet illustrerer ikke artiklen

- Bedre information om hvilke rådgivere der kan håndtere hvilke problemstillinger
- Større tilgængelighed (kun muligt at ringe om aftenen). Måske web-brevkasse
- Det kan være sværere, at man skal ringe hjem til folk privat
- Det faglige niveau hos lokale rådgivere kan være for lavt. Måske skal de i højere grad henvise videre til de centrale rådgivere
- Ungdomsrådgivning (U-U rådgivning- ASU)
- Rådgivning til unge adopterede med psykiske problemer + forældre

2. Samarbejdet mellem LF, interessegrupper og HB

- Hvordan kan vi bruge hinanden bedre?
- Hvordan kan vi hjælpe hinanden i arbejdet?
- Er der brug for et fælles forum?
- Hvordan bliver HB mere synlig i LF?
- Hvordan bliver LF-arbejdet mere synligt i HB?
- Øst-møde (deltagelse af HB-medlem)
- Et HB-medlem har kontakten til samtlige Lf'er og deltager på min. 1 årligt bestyrelsesmøde
- Chat-forum for LF
- Klar opgavefordeling og -ansvar
- A&S i samarbejde med ASU
- LF mere synlige – HB har en dag med LF-repræsentanter

3. Landsmødets fremtid

- Hvordan skal landsmødet bruges?
- Hvem er det for?

- Hvordan skal det arrangeres?
- Hvad vil vi gerne have ud af et landsmøde?
- Dialog LF -HB:
- Forventningsafstemning: LF's opgaver/ HB's opgaver
- Medlemshvervning
- Landsmøde for alle medlemmer/ VIP
- Familie-landsmøde inkl. børn
- LF står for det praktiske forløb af mødet, HB for indhold
- Klar rollefordeling mellem HB/LF
- Gulerod for LF-best/VIP
- Krav til LF fra HB
- Landsmøde sammen med ASU

4. Post Adoption – hvordan kan vi få en landsdækkende PAS-gruppe under HB?

- Ideer til hvordan det kan organiseres og fungere
- Hvilke rammer er der brug for?
- Skal det både være rådgivning og kursusaktivitet?
- Støtte til voksne adopterede - økonomi til behandling
- Kontrol på kvalitet af PAS-rådg/beh.
- Kvalificering af behandlersystem + hvem henvises der til?
- Netværk for unge, der flytter hjemmefra
- Lokale fag-pers. – netværk i landsdelene
- Mere forskning og udspredding af viden / generel vidensdeling
- Kortlægning af rådgivning, som "system" kan konsultere
- Promovere "særligt område" til prof.

- Formaliseret samarbejde med PPR, så de ved vi er her
- Nå familier med behov a) etablere PAS b) øge hjælpemuligheder
- Lokalrep. fra LF til arbejde med vidensdeling
- Netværk for forældre, når adoptivbørnene er flyttet
- Politisk advocacy

5. Emner som LF gerne ser HB arbejde med

- Politik, herunder lovgivning
- A&S-struktur
- Regodkendelse 2/4 år
- Tilsynsføring af organisationerne
- Klagemuligheder
- Oplysning om ventelister, udrejsetid o. lign. sammenlignet med øvrige nordiske lande
- Åbne op for oplysninger fra afgiverlande
- Tvangsadoption – åbne adoptioner
- Hvad gør de i andre lande?
- Struktur for sponserpenge i afgiverlandene – hvad bidrager DK med?
- Åbenhed omkring ansøgerlandenes ansøgere, hvor mange fra forskellige lande? Hvor mange børn hvorhen?
- A&S synlighed, evt. kan HB løfte opgave i forhold til informationsmøder, sikre at infofolder uddeles, pressen
- De åbne grænser: de problemer, det skaber for adoptivbørn

Ovennævnte illustrerer tydeligt den bredde og det engagement, der er i vores forening; det lover virkelig godt for vort fremtidige arbejde! □

Ida fjanter med sin kusine. Ida er 5 år og født i Kina

Billedet illustrerer ikke artiklen

Præsentation af Hovedbestyrelsen

FORMAND:

Michael Paaske
44 år, personaleleder, cand.jur. Far til Josefine-Amalie 11 år og Juliane-Augusta 9 år, begge født i Kina. Arbejder fortrinsvis

med politiske emner, lovgivningen og struktur. Medlem af Familieministeriets adoptionsgruppe, politikerbande, administrationsgruppe, kommunikationsgruppe og Nordic Adoption Council.

SEKRETÆR:

Carl Erik Agerholm
Tekniker på en lokalradio. Far til Sandor på 22 år, født i Ungarn, og Povl på 19 år, født i Hviderusland. Medlem af HB siden 1995, først som kasserer, nu som sekretær.

1. NÆSTFORMAND:

Paul K. Jeppesen
50 år. Seniorrådgiver, cand. scient. pol. Far til pige 12, og dreng 9 år, begge født i Kina. Medlem af Familieministeriets adoptionsgruppe, politikerbanden og kommunikationsgruppen, udvalget for struktur, fundraising og vedtægter og Adoptionspriskomiteen. Formand for regionsudvalg Hovedstaden. Bestyrelsessuppleant Nordic Adoption Council. Webmaster.

2. NÆSTFORMAND:

Inge Fabricius
Jeg er 49 år, eneadoptant og mor til 2 piger fra Kina Linea Cai der er 14 år og Asta Qinghong på 7 år. Jeg er uddannet pædagog og arbejder som stedfortræder på en døgninstitution. Jeg har siddet i HB i 2 år og har især aktiv i Politikerbanden, Pas arbejdet, sagen med det særlige børnetilskud. Jeg er Regionsformand i Region Sjælland. I 1997 var jeg medstifter af GEA (Gruppen af eneadoptanter) og senere formand i 2 år.

KASSERER:

Ellen Larsen
- gift med Tage. Har to børn fra Korea som nu er 22 og 24 år. Begge læser økonomi på Universiteterne i henholdsvis København og Aalborg. Jeg arbejder som havnebetjent i lufthavnen i Kangerlussuaq (Søndre Strøm Fjord - Grønland).

BESTYRELSESMEDLEMMER:

Asha Wellis
Født 1974 i Bangladesh, kom til Danmark i 1976. Mor til 2 - Linea på 1 1/2 og Lukas på 4. Gift med Peter på 5. år. Vil gerne have mere fokus og viden om "adoptionbørnene" når de bliver unge og voksne. Herunder PAS-midler når/hvis de får behov for det.

Marianne Østergaard
Journalist, webredaktør i Udenrigsministeriet. Eneadoptant, mor til Saroj på 11 år. Han var lige fyldt fire år, da han kom fra Nepal i 1999. HB's kontaktperson til bladets redaktion og til Gruppen af Eneadoptanter (GEA) i Adoption & Samfund.

Jørn K. Pedersen
49 år, civilingeniør, ansat i Region Syddanmark. Far til Asta på 10 år og Carl på 7 år, begge født i Haiti. Medlem af HB's administrationsgruppe, formand for regionsudvalget i Syddanmark.

Hans-Ejnar Bonnichsen
Jeg er 46 år og arbejder på Danish Crown i Vojens. Jeg er far til Michaela på 13 år fra Rumænien. Jeg har været med i HB i 6 år, hvor jeg de sidste år har været med i administrationsgruppen.

Kurt Nielsen
Jeg er 47 år gammel, bosat i Valby. Jeg er far til Ulla-Mei fra Kina som er 6 år gammel. Hun blev hentet i Guangzhou-provinsen da hun var 1 1/2 år gammel. Medlem af administrationsgruppen og kontaktperson til lokalforeningerne og politikerbanden.

Kirsten Korning
Jeg er 51 år, eneadoptant og mor til en pige fra Indien, Ajo, som snart fylder 10 år, og som jeg hentede i Mumbai da hun var lige knap 7. Jeg er uddannet korrespondent og arbejder som freelance oversætter og forlægger.

SUPPLEANTER:

Sidsel Babette Johansen
41 år. Erhvervsfaglærer og zoneterapeut. Jeg er i gang med en efteruddannelse som socialpædagog, hvor jeg arbejder med udviklingshæmmede kunstnere. Jeg står på Kinaventelisten. Mine opgaver i HB vil være som kontaktperson til Kinaforeningen og i politikerbanden.

Louise Svendsen
Født i Korea. Autoriseret psykolog og specialist i børn. Aktiv i HB siden 2001. Har siden '96 arbejdet med adoptionsforskning, rådgivning og anden Pre- og Post Adoption Service i såvel inden for som uden for A&S regi samt i egen psykologpraksis.

Lise Taanum-Willumsen
Jeg er 42 år gammel og lægesekretær ansat i Region Syddanmark. Står på venteliste til barn fra Sydafrika.

Tanja Ib
Forventet færdig som socialrådgiver fra Den Sociale Højskole i Odense til februar 2008. Jeg er adopteret fra Korea, hvor jeg blev født i 1971.

Din nye lokalforening står klar til start

Af Paul K. Jeppesen, 1. næstformand i Adoption & Samfund

Den 1. januar er Adoption & Samfunds store strukturreform en realitet. Efter 2 års forberedelser siger foreningen nytårsaften farvel til de amtsafgrænsede lokalforeninger. I den nye struktur er antallet af lokalforeninger reduceret fra 15 til 13. Kun Fyn og Bornholm følger samme grænser som før.

For at kunne matche den statslige struktur består alle lokalforeninger fra nytår af medlemmerne i et antal navngivne kommuner. Hver lokal-

forening skal udelukkende bestå af kommuner fra samme region. Endelig vil hver statslig region typisk danne geografisk grundlag for flere lokalforeninger.

De fleste nye lokalforeninger, bortset fra Bornholm, har 2-300 medlemmer, de 3-4 største dog omkring 400. Næsten alle lokalforeninger har fået nye navne.

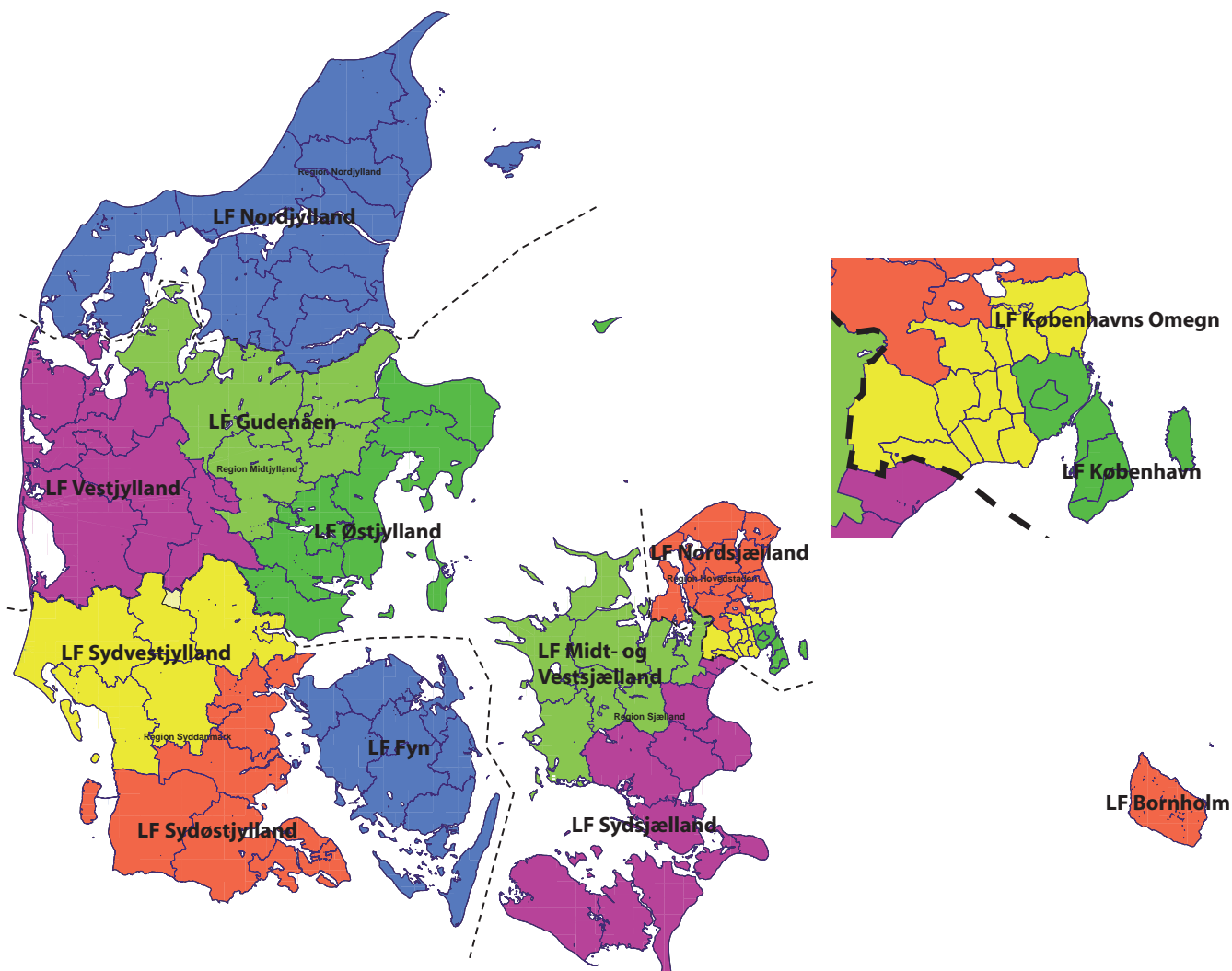
Du kan læse meget mere om analyser, proces og arbejdsopgaver for nye lokalforeninger ved at skrive lokalforeninger 2008 i søgefeltet på www.adoption.dk.

Hvilken lokalforening er min ?

De overordnede lokalforeningsgrænser fremgår af Danmarkskortet nedenfor. Den præcise kommunefordeling er således:

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland: Brønderslev-Dronninglund, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted, Vesthimmerland og Aalborg. nordjylland@adoption.dk

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen: Favrskov, Randers, Silkeborg, Skive og Viborg kommune. gudenaen@adoption.dk

Vestjylland: Herning, Holstebro, Ikast-Brande, Lemvig, Ringkøbing-Skjern og Struer. vestjylland@adoption.dk

Østjylland: Hedensted, Horsens, Norddjurs, Odder, Samsø, Skanderborg, Syddjurs og Århus. oestjylland@adoption.dk

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland: Billund, Esbjerg, Fanø, Varde, Vejen og Vejle. sydvestjylland@adoption.dk

Sydøstjylland: Fredericia, Haderslev, Kolding, Sønderborg, Tønder, og Aabenraa. sydoestjylland@adoption.dk

Fyn: Assens, Bogense, Faaborg-Midtfyn, Kerteminde, Langeland, Middelfart, Nyborg, Odense, Svendborg og Ærø. fyn@adoption.dk

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland: Faxe, Greve, Guldborgsund, Køge, Lolland, Næstved, Solrød, Stevns og Vordingborg. sydsjaelland@adoption.dk

Midt- og Vestsjælland: Holbæk, Kalundborg, Lejre, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse og Sorø. midtogvestsjaelland@adoption.dk

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København: Dragør, Frederiksberg, Københavns og Tårnby Kommune. koebenhavn@adoption.dk

Københavns Omegn: Albertslund, Ballerup, Brøndby, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Høje-Taastrup, Ishøj, Lyngby-Taarbæk, Rødovre og Vallensbæk. koebenhavnsomegn@adoption.dk

Nordsjælland: Allerød, Egedal, Fredensborg, Frederikssund, Frederiksværk-Hundested, Furesø, Gribskov, Helsingør, Hillerød, Hørsholm og Rudersdal. nordsjaelland@adoption.dk

Bornholm: Bornholm. bornholm@adoption.dk

Det rigtige navn?

Der har i forbindelse med strukturprocessen været en del debat om enkelte af de nye lokalforeningers navne. Hovedbestyrelsen har derfor

Molly (Vietnam, 8 år) og Sally (Kina, 6 år) leger bryllup med mors gamle brudekjole.

Billedet illustrerer ikke artiklen

besluttet at åbne mulighed for, at 2008 gælder som en prøveperiode for de nye navne. Navneskift for enkelte lokalforeninger vil derfor i henhold til vedtægterne kunne foreslås for landsforeningens generalforsamling 15. november 2008, hvorefter et navneskift kan have virkning pr. 1. januar 2009. Forslag til nye navne skal i henhold til vedtægterne være formanden i hænde senest lørdag den 25. oktober 2008.

Eventuelle forslag skal respektere følgende retningslinjer:

1. Man kan kun foreslå navn til den lokalforening, man selv tilhører.
2. Nye navne må, bortset fra de steder hvor en ny lokalforening har helt samme udstrækning som den før 2008 gældende – dvs. Bornholm og

Fyn – og steder, hvor udstrækningen er som regionen – dvs. Nordjylland, ikke være de samme som for hverken de før 2008 gældende lokalforeninger eller de statslige regioner.

3. Et nyt navn skal i størstedelen af den berørte lokalforenings område kunne opfattes som noget, medlemmerne i området føler, de har et tilhørsforhold til.

Hovedbestyrelsen forbeholder sig retten til at anbefale afvisning af alle indkomne forslag, der efter hovedbestyrelsens opfattelse ikke opfylder de fastsatte kriterier. □

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland: Brønderslev-Dronninglund, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted, Vesthimmerland og Aalborg
 nordjylland@adoption.dk
 Torben Fristrup, Wilhelm Jensensvej 1, 9500 Hobro. Telefon : 98525542

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen: Favrskov, Randers, Silkeborg, Skive og Viborg kommune.
 gudenaen@adoption.dk

Mona Østergård, Sanglærkevej 12 Mønsted, 8800 Viborg. Telefon : 86 64 61 72

Vestjylland: Herning, Holstebro, Ikast-Brande, Lemvig, Ringkøbing-Skjern og Struer.
 vestjylland@adoption.dk

Bettine Lind, Farvergade 2, 6933 Kibæk. Telefon : 97820910

Østjylland: Hedensted, Horsens, Norddjurs, Odder, Samsø, Skanderborg, Syddjurs og Århus.
 oestjylland@adoption.dk

Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet. Telefon : 86297663

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland: Billund, Esbjerg, Fanø, Varde, Vejen og Vejle. sydvestjylland@adoption.dk
 Kirsten Korning, Øster Skibelundvej 36, Askov, 6600 Vejen. Telefon : 75361050

Sydøstjylland: Fredericia, Haderslev, Kolding, Sønderborg, Tønder, og Aabenraa.
 sydoestjylland@adoption.dk

Søren Rahbek Clemmensen, Havevej 3A, 6091 Bjert. Telefon : 75539761

Fyn: Assens, Bogense, Faaborg-Midtfyn, Kerteminde, Langeland, Middelfart, Nyborg, Odense, Svendborg og Ærø.
 fyn@adoption.dk

Sanne Pedersen, Lundsbergvej 38, 5863 Ferritslev Fyn. Telefon : 65972297

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland: Faxe, Greve, Guldborgsund, Køge, Lolland, Næstved, Solrød, Stevn og Vordingborg.

sydsjaelland@adoption.dk
 Claus Holmstrøm, Sandageren 23, 4700 Næstved. Telefon : 55733770

Midt- og Vestsjælland: Holbæk, Kalundborg, Lejre, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse og Sorø.

midtogvestsjælland@adoption.dk

Lene Borg, Tveje-Merløse 2B, 4300 Holbæk. Telefon : 59439201

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København: Dragør, Frederiksberg, Københavns og Tårnby Kommune.
 koebenhavn@adoption.dk

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby. Telefon : 36168725

Københavns Omegn: Albertslund, Ballerup, Brøndby, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Høje-Taastrup, Ishøj, Lyngby-Taarbæk, Rødovre og Vallensbæk.
 koebenhavnsomegn@adoption.dk

Birgitte Dünweber, Mindevej 32, 2870 Dyssegård. Telefon : 39699107

Nordsjælland: Allerød, Egedal, Fredensborg, Frederikssund, Frederiksværk-Hundested, Furesø, Gribskov, Helsingør, Hillerød, Hørsholm og Rudersdal.
 nordsjaelland@adoption.dk

Anette Havemann Linnet, Langerødvej 49, 3480 Fredensborg

Bornholm: bornholm. bornholm@adoption.dk
 Klaus M. Nielsen, Smallesund 102, 3700 Rønne. Telefon: 97221937

Billeder til bladet

Bladet kan nu modtage elektroniske billeder af jeres børn. Send venligst max. 3 billeder ad gangen. Husk at oplyse navn, land, alder, adresse, motiv o.l. Bladet (inkl. billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside.

Billederne skal sendes til: bladet@adoption.dk

Venlig hilsen Redaktionen

EFTERLYSNING

Kære (kommende) adoptivmødre

Vi har lige fået barn i forslag fra Guatemala: En pige på næsten 3 år, som vi venter på at hjemtage.

Vi regner med at hente hende i løbet af næste år.

Jeg synes, det ville være hyggeligt at starte en mødregruppe op i Skælskør, hvis ikke der er noget i forvejen.

Er der andre adoptivmødre fra Skælskør og omegn, som har lyst til at være med ?

Mange hilsner fra Katja

Tlf. 51 89 35 90

kr.andersen@stofanet.dk

ANNONCE:

ADOPTIONSRÅDGIVNING

Rådgivning, sparring, coaching til adoptivforældre - før, under og efter adoptionen -

Socialrådgiver Käte Hall

tidligere ansat på adoptionsområdet i 15 år

Telefon 41 12 04 42, tirsdage mellem 18 og 20

Vil du rekvirere brochure, eller ønsker du en opringning, så send gerne en mail til: mail@adoptionsraadgiver.dk.

Du kan også besøge min hjemmeside: www.adoptionsraadgiver.dk

ANNONCE:

ADOPTIONS- ELLER BESØGSREJSE

Vi samarbejder med de førende luftfartsselskaber for at give Dem individuel betjening - uanset rejsemål og tidspunkt.

Kontakt en ekspert på dette område, som kender de specielle behov, der er i forbindelse med adoptionsrejser.

I visse tilfælde kan vi yde 5% rabat på flybilletterne.

Specialprogram for besøgsrejser til Korea

Indhent altid et uforpligtende tilbud hos:

senior rejser

ET SELSKAB I PROFIL REJSE GRUPPEN

Søtorvet 5 · 1371 København K

Tlf. 33 93 88 00 · Fax 33 93 88 90 · E-mail: sr@senior-rejser.dk

ANNONCE:

Tilknytnings- problemer / tilknytnings- forstyrrelse

Cand.psych. N.P. Rygård
afholder en række kursusdage i
København i februar.

Se venligst:
www.tilknytningsforstyrrelse.dk, kurser

Klædt på til løjer. Selma Than er 5 år og født i Vietnam

ANNONCE:

Er du, dit barn eller barnebarn født i Etiopien?

- og vil du gerne lære landet bedre at kende? Så er vores 16-dages kulturrejse til Etiopien måske noget for dig.

Afgang 02.02.08. Pris kr. 17.850,-

**www.etiopianrejser.dk
eller tlf. 30 72 75 61**

Se her - Se her - Se her

Foreningen har udgivet nogle forskellige pjecer med mere som kan bestilles hos sekretæren.

Særligt skal benævnes pjecerne "Når adoptivbørn skal passes" og "Adoptivbarn i klassen" samt "Adopteret og voksen" og "Adoption, råd og vink".

Herudover har vi udgivet en "litteraturliste" (blad) samt en bog fra vores behandlerkonference 2003. Foredragene som blev holdt kan fås på DVD eller VHS.

Vi er ligeledes i besiddelse af en del ældre blade, især vores tema-blad om skolestart samt andre temanumre.

Der henvises ligeledes til vores hjemmeside:

www.adoption.dk

Her kan der også findes meget rådgivning og information.

Ovenstående materiale kan bestilles på
sekretaer@adoptionogsamfund.dk

Landegrupper

Bolivia

www.landegruppe-bolivia.dk
Anette Buch-Illing - buch-illing@privat.dk
Benny Nielsen - egskellet24@mail.dk
Katinka Hoydal - hoylysdal@mail.dk

Brasilien

Kirsten Friis Rasmussen og
Hubert Pournow - tlf. 46 19 30 60

Bulgarien

Kim Mariegård - tlf. 59 96 12 02
thambour@mail.tele.dk

Colombia - Fanas venner:

Torben Sørensen - tlf. 86 14 57 08

Danmark

Fam. Behmer - tlf. 64 82 62 20

Ecuador

Mette E. Thygesen - tlf. 97 15 34 43
mette.thygesen@hotmail.com
www.ecuadorklubben.dk

Etiopien:

Knud Nielsen - tlf. 75 80 24 74
aa31@nypost.dk
www.etiopian-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen - tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

Peder Marlo, Asgård 92, 9700 Brønderslev,
tlf. 98 80 04 18

Indien

Svend Erik Holm - tlf. 64 47 38 35
sve@holm.mail.dk, www.indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen - tlf. 97 17 31 01

Kina

Ulla Jahn, Solbakken 10, 1., 2840 Holte
kontakt@kinaforeningen.dk, tlf. 45 42 46 52
www.kinaforeningen.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor, tlf. 75 65 48 36,
hanne.veis@adr.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg, Æblehaven 1,
3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95
bgv@pharmexa.com

Rumænien:

Bente Pedersen - tlf. 62 62 20 51
www.rumania.adoption.dk
vjb@get2net.dk

Sydafrika:

Berit Engstrøm Krebs
askimvej7@mail.dk
www.landegrupesydafrika.dk

Thailand

Ebbe Møller - tlf. 45 79 24 46/40 64 55 84
ebbejoeller@yahoo.dk

Tjekkiet

Anette Rosenberg Clausen - tlf. 74 62 06 18
www.tjekkiet@adoption.dk

Vietnam

Peter Skjøt, Vigerslevstræde 12, 2500 Valby
tlf. 36 30 05 28
formand@vietnamadoption.dk
www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien

Claus Carlsen - tlf. 24 84 63 49
Bjørn Egekær - tlf. 58 50 31 06
www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia - Fanas venner:

Torben Sørensen - tlf. 86 41 57 08
bestyrelsen@fana.dk, www.fana.dk

Ene-Adoptanter

Signe Hindsberger - tlf. 45 82 41 20
Linda Berkowitz - tlf. 39 18 04 12

Børnehjemmet Palna, Indien
Mette Thomsen - tlf. 38 28 50 25

Rådgivningsguide

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som gerne lægger øre til din historie og kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden i øvrigt.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem. Bemærk faglige- og særlige rådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Generelt vil det være mest belejligt, hvis I ringer efter kl. 20.

Sagsrådgivere:

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk

For egentlig rådgivning i adoptionssager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne forfølger risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

Claus Stenmose	59 44 14 32
Mie Olesen	36 45 02 08
Annikke Kjær Hansen	35 82 35 43
Bente Romanoff	33 22 88 68
Josie Køhlert	43 64 70 10
Katrine Nordland	32 57 66 86

Faglig rådgiver:

Rådgiverne er medlemmer, der tilbyder rådgivning inden for deres professionelle fagområde.

Socialrådgiver:

Rådgiver omkring børnesager og børnehandicap; dvs. lov og ret i forbindelse med ydelser indenfor servicelovens børneparagraffer og sagsbehandling. Rådgiveren kan selvfølgelig ikke afgøre sager eller omstøde kommuners afgørelser, men kan derimod vejlede omkring ankenmuligheder.

Mette Gammelgaard 39 31 40 05

Sundhedsplejerske:

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces mellem barn og forældre, almindelige

reaktionsmønstre hos barnet fx i forbindelse med søvn, måltider og andre dagligdags ting som pusling og bad. Hvordan kan man som forældre hjælpe sit barn bedst muligt gennem skiftet fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.

Gitte Korsholm Jørgensen 74 83 22 57
Vibeke Povelsen 38 89 02 17

Talepædagog:

Rådgiver om tale- og sprogvanskeligheder før eller efter barnets ankomst. Sparre evt. med den lokale talepædagog.

Irene Bjerregaard 27 12 93 07

Psykolog:

Rådgiver unge og voksne adopterede og adoptivfamilier. Herudover kan psykologen medvirke til at viderefremme eventuelle behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

Birgit Cederholm 44 44 33 82

Speciallærer:

Rådgiver hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgs-svigtede børn.

Sanne Flittner-Nielsen 75 91 50 65

Pædagogisk konsulent:

Rådgivning i forbindelse med institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

Gitte Stæhr Larsen 48 24 51 55
51 29 64 76

Læge:

Besvarer spørgsmål, der vedrører helbreds- og handicapforhold hos såvel adoptionsansøgere som barn i forslag og adopterede.

Tyge Fogh 44 34 16 09
Jesper Mørk-Hansen, 62 25 12 63

e-mail: m.h.gudme@dadlnet.dk.

Telefonopkald kun i dagtimerne/spørgsmål pr. mail med angivelse af telefonnummer i dagtimerne

Rådgivere inden for specielle emner:

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Adoption af danske børn:

Rådgivning om anonym dansk adoption.
Fam. Behmer 64 82 62 20

Adoption af større børn:

Rådgivningssamtaler samt mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp omkring de problemer, der kan være forbundet hermed.

Anne Marie Poulsen 33 14 14 56
E-mail: ulfi@get2net.dk

Adoptionslinjen:

Voksne adopterede tilbyder rådgivning omkring det at være adopteret.

Telefontid tirs. kl. 19.30-21.00 70 22 23 03

Eneadoptanter:

Gruppen af EneAdoptanter, GEA, tilbyder eneansøgere rådgivning før, under og efter godkendelse samt efter hjemtagelse af barn. Endvidere har GEA faglige rådgivere, hvis udgangspunkt er eneadoption. GEA tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper på et hvilket som helst tidspunkt i adoptionsprocessen.

Linda Berkowitz 39 18 04 12
Nina Andersen 44 64 23 50

Tab af barn i forslag:

Rådgivning som hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

Janne Skov 66 13 63 02

Endeligt afslag på ansøgning om adoption:

Henvielse til psykologrådgiveren.

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturot barn i forslag eller at have et præmaturot barn.

Trine Boardman/
Klavs Frisdahl 46 37 07 08

Skoleproblemer:

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

Bente Pedersen 62 62 20 51

ANNONCE:

RÅDGIVNING

*Har I for mange konflikter,
for lidt harmoni*

*- er I bekymrede for tilknytningen
- eller er der andre vanskeligheder,
der skyldes jeres specielle situation
som adoptivfamilie?*

**Få hjælp til et positivt og udviklende
samspil med jeres børn.**

Annette Møller

seminarielektor og marte meo terapeut

annetemoeller@gmail.com

Tlf. 40 10 35 97

Samida er 12 år og født i Thailand.

• ARTIKELOVERSIGT 2007 •

Ledere	<i>Blad/side</i>			
Paaske, Michael		Knudsen, Rikke m.fl.		Bergmann, Ole
Skandalesager	1/2	Adoption – når moderskabet		Svar på læserbrev til
Rådgivning til adoptivfamilier	2/2	mangler et kapitel	3/25	Adoption & Samfund
Adoptionsloven skal ændres	3/2	Korning, Kirsten		Dalgaard, Caroline
Adoption har en fremtid	4/2	Adoptionspris og café-debat		DanAdopt hæver
Adoption og politik er		på Adoption & Samfunds årlige		hjemtagelsesgebyret
uadskillelige	5/2	generalforsamling	6/9	4/13
Adoption retur i		Krogh, Tina		Fabricius, Linea og Saroj Ø. Khadka
Justitsministeriet	6/2	Forladthedstraume og		Vi børn bliver diskrimineret
		SE-metoden	6/6	3/3
		Mathiasen, Lissa		Nyt fra HB og lokalforeningerne
Artikler		Stop sabotagen af		Hovedbestyrelsen
Ammitzbøll, Simon-Emil		adoptionsloven	5/3	1/9, 2/12, 3/5, 3/33, 5/18, 6/13
Eneadoptioner skal også		Nielsen, Kurt		Københavns Amt
have børnetilskud	5/5	Hjælp! Jeg blev valgt ind	2/6	2/22, 3/36, 4/16, 5/22
Andersen, Flemming		Paaske, Michael		Ringkøbing Amt
<i> </i> Holding therapy/holdingterapi		<i> </i> EU må helt givet være tilhænger		Viborg Amt
<i> </i> – er der en forskel?	4/12	<i> </i> af internationale adoptioner	2/5	Vestsjællands Amt
Andresen, Anne Marie		<i> </i> Foreningens mål og politik for det		Århus Amt
<i> </i> Samklang		<i> </i> kommende år	6/10	
<i> </i> – om tilknytning og forældre,		Pressuti, Tania		Meddelelser, notitser m.v.
<i> </i> interview med May Britt Skjold	3/17	<i> </i> Hjem til det fremmede	6/3	Jeppesen, Paul K.
Baastrup, Anne		Rasborg, Lars		<i> </i> Bedre hjemmesider
<i> </i> Vi vil fjerne diskriminationen	5/7	<i> </i> Holding og spejling	1/5	Rygaard, Niels Peter
Barfod, Line		<i> </i> Tilknytningsforstyrrelser		<i> </i> Tidlig stimulation på børnehjem
<i> </i> Det skal være gratis at adoptere	5/13	<i> </i> som følge af omsorgssvigt	3/15	<i> </i> i 3. verdens lande
Christensen, Lene		Sem, Anne Elisabeth		<i> </i> – vil du være med?
<i> </i> Make-up så det passer	3/10	<i> </i> Den som venter	2/8	1/12
Ebdrup, Inge-Lene		Skjoldgaard Pedersen, Susanne		Adoption efter
<i> </i> Lav 28-årsreglen om	5/11	<i> </i> Besøg på Bal Vilkas Indien	1/3	<i> </i> kommunalreformen
Anonym		Stephansen, Ole og Karen		Danadopts bestyrelse har fået ny
<i> </i> En mors beretning om		<i> </i> Hold da helt fast	3/31	<i> </i> formand og næstformand
<i> </i> holdingterapi	3/29	Støjberg, Inger		2/21
Engsig-Karup, Filip		<i> </i> Der skal være lighed for loven	5/10	
<i> </i> Havskildpadder og		Svendsen, Louise		
<i> </i> adopterede piger	5/16	<i> </i> Hvilken betydning lader du		
Falkenberg, Mia		<i> </i> adoptionen have i dit liv		
<i> </i> Adoptivbørn fortjener en		<i> </i> og din familie?	4/3	
<i> </i> kernefamilie	5/9	<i> </i> Søg hjælp og gør det i tide	3/20	
Frederiksen, Anette		Ørum Jørgensen, Per		
<i> </i> Holdingterapi i praksis	4/9	<i> </i> At adoptere er ikke en		
Hecht, Iver m.fl.		<i> </i> social situation	5/6	
<i> </i> Holdingterapi i Norden	4/11	Østergaard, Marianne		
Helweg-Larsen, Karin og		<i> </i> Den fortsatte føljeton om		
<i> </i> Marianne Kastrop		<i> </i> det særlige børnetilskud	3/3	
<i> </i> Adoption og psykisk sygdom	4/5	<i> </i> Adoptionspolitik		
Huse, Ingvild		<i> </i> – det mener partierne	5/3	
<i> </i> Tilknytning og adoptivbørn	3/11			
Høeg, Susanne		Anmeldelser		
<i> </i> Adoptionsnetværk for		Senderovitz, Heidi		
<i> </i> adoptivfamilier	2/13	<i> </i> Fra det fjerne øst		
<i> </i> Tværfagligt netværk for		<i> </i> til det hvide nord	1/7	
<i> </i> adoptivfamilier	2/17	<i> </i> Filmen 'adoption		
Idorn, Ulla		<i> </i> – måske den bedste løsning'	5/24	
<i> </i> Holdingterapi		Krogh, Tina		
<i> </i> – en tilknytningsterapi	3/26	<i> </i> Det ventende hjerte	3/8	
Jeppesen, Paul K.		<i> </i> Regnbuefamilier	4/15	
<i> </i> Din nye lokalforening		Heltberg, Bente		
<i> </i> står klar til start	6/14	<i> </i> Adoptivforældre – 15 forældre		
Juul Petersen, Sten		<i> </i> skriver om at have adoptivbørn	3/9	
<i> </i> Er EU imod internationale		<i> </i> Og hvor har du så hjemme?	6/8	
<i> </i> adoptioner?	2/3			
Jørgensen, Britt og F. Andersen		Læserbreve og debat		
<i> </i> Behandling af 0-3-årige		Andersen, Nina		
<i> </i> adoptivbørn med		<i> </i> Mine adoptivbørn har ikke		
<i> </i> tilknytningsforstyrrelse	3/22	<i> </i> lige ret i Danmark	3/5	

Kathrine, 9 år, er født i Trichy i Indien. Her er hun til danseopvisning i Skivehallen. Hun elsker at danse

Magasinpost **B**

Adoptionskalender

Husk - du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen.

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør	Kontakt/tilmelding
12.01.08	Sjælland. Nærmere oplysninger om sted følger	HB arbejdsdag	HB	foreningen@adoption.dk
29.02.08	kl.15:00-17:30 KUA, Njalsgade 2300 København S	Adoptionsnetværket For dig, der arbejder med adopterede og adoptivfamilier i dit daglige forsker- eller behandlingsarbejde		For nærmere information kan du kontakte Louise Svendsen: Louise.Svendsen@adoption.dk eller 26244064 Tilmelding ikke nødvendigt
08.03.09	Midt i landet. Nærmere oplysninger om sted følger	VIP kursus Kursus for aktive i Adoption & Samfund - nye lokale og HB-medlemmer såvel som garvede samt rådgiverne	HB	Jørn K. Pedersen: Joern.K.Pedersen@adoption.dk / 74721111 eller Louise Svendsen: Louise.Svendsen@adoption.dk / 26244064
09.03.08	Midt i landet	Hovedbestyrelsesmøde	HB	foreningen@adoption.dk

Forkortelser: **HB**=Hovedbestyrelsen, **LF**=Lokalforening

Se flere detaljer om arrangementerne på <http://kal.adoption.dk>. Optagelse til kalenderen: kalender@adoption.dk

Klara er født i Kina og holder sin første jul i Danmark. Hun er 1,5 år